Problem londonskega stolpa

Ines Meršak

mentor: prof. dr. Sandi Klavžar

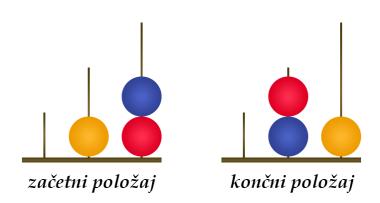
TODO. 2016

Klasični problem londonskega stolpa (Shallice)

- izumljen leta 1982
- uporabljen predvsem na področju nevropsihologije
- 3 enako velike krogle različnih barv
- 3 palice različnih velikosti
- cilj igre je priti iz trenutnega stanja v neko dano stanje z minimalnim številom potez
- oznake: krogle oštevilčimo, začetek nove palice označimo s

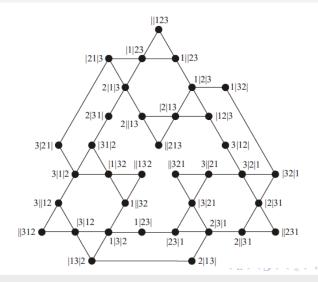
Primer

Slika: Začetni položaj označimo s |3|12, končni položaj pa z |21|3.

Graf klasičnega problema londonskega stolpa

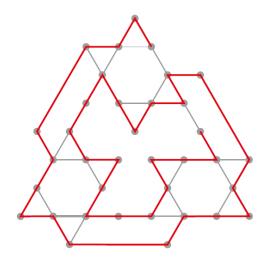

- 36 vozlišč (36 možnih stanj)
- po 12 vozlišč stopnje 2, 3, 4
- premer grafa je 8
- ravninski

Trditev

Klasični londonski graf vsebuje Hamiltonovo pot, ne pa tudi Hamiltonovega cikla.

Slika: Ena izmed Hamiltonovih poti v grafu L.

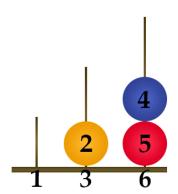
Oznake

- n krogel različnih barv, $n \ge 2$
- p palic, $p \ge 3$
- ullet vsako palico označimo s številom $k \in [p]$, njeno višino pa s h_k
- veljati mora $n \leq \sum_{k=1}^{p} h_k$
- veljavnost poteze
- ullet vsako stanje enolično predstavimo s permutacijo $s \in S_{n+p}$:

$$s = \underbrace{s_1 \dots s_n}_{\text{položaji krogel}} \underbrace{s_{n+1} \dots s_{n+p}}_{\text{položaji palic}}$$

 položaje oštevilčimo od leve palice proti desni, z vrha palice proti dnu

Slika: Prikazano stanje označimo s permutacijo s = 452136.

Definicija

Definicija

Londonski graf L_h^n , kjer je $p \ge 3$, $n \ge 2$, $h \in [n]^p$, $\sum_{k=1}^p h_k \ge n$:

ullet vozlišča: vse permutacije $s\in S_{n+p}$, za katere velja:

$$\forall k \in [p]: 1 \leq s_{n+k} - s_{n+k-1} \leq h_k + 1, \ s_{n+p} = n + p,$$

 povezave: vsaki dve stanji (oz. pripadajoči permutaciji), med katerima lahko prehajamo z veljavno potezo, sta povezani

Graf klasičnega problema londonskega stolpa torej označimo z L_{123}^3 .

Oxfordski graf je poseben primer londonskega grafa, pri katerem so vse palice velikosti n, n ponovno označuje število krogel. Oxfordski graf označimo z O_p^n , zanj torej velja $O_p^n := L_{np}^n$.

Trditev

Število vozlišč oxfordskega grafa O_p^n je enako

$$\frac{(n+p-1)!}{(p-1)!}.$$

Trditev

Število povezav oxfordskega grafa O_p^n je enako

$$\frac{np}{2}\frac{(p-2+n)!}{(p-2)!}.$$

Povezanost

V nadaljevanju bomo privzeli, da so palice urejene po velikosti naraščajoče, velja torej $h_1 \leq h_2 \leq \cdots \leq h_p$. Potreben pogoj za povezanost londonskega grafa je

$$n \leq \sum_{k=1}^{p-1} h_k.$$

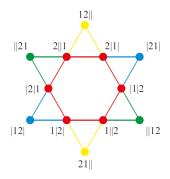
Izrek

Londonski graf L_h^n je povezan natanko tedaj, ko velja pogoj

$$n \leq \sum_{k=1}^{p-1} h_k.$$

Za povezane londonske grafe z dvema kroglama velja $L_{111}^2 \subset L_{112}^2 \subset L_{122}^2 \subset L_{222}^2 = O_3^2$.

Slika: Vsi londonski grafi s p=3 in n=2 so ravninski. Prikazani so: $L_{111}^2 + L_{112}^2 + L_{122}^2 + L_{222}^2$

Operacija subdivizije ohranja ravninskost.

Izrek Kuratowskega

Graf G je ravninski natanko tedaj, ko ne vsebuje subdivizije K_5 niti subdivizije $K_{3,3}$.

$\mathsf{Trditev}$

Naj bo p = 3. Tedaj so ravninski londonski grafi natanko grafi $L_h^2, L_{122}^3, L_{123}^3 = L \text{ in } L_{133}^3.$

Za povezane londonske grafe s tremi kroglami velja spodnja shema.

Slika: Graf L_{133}^3 je ravninski.

Slika: Rdeči podgraf grafa L_{222}^3 je subdivizija grafa $K_{3,3}$.

Definirajmo grupo $(\Gamma_{np}, \cdot, 1_{np})$:

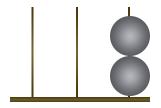
- $\Gamma_{np} = S_n \times S_p$,
- $(\chi_1, \pi_1) \cdot (\chi_2, \pi_2) = (\chi_1 \circ \chi_2, \pi_1 \circ \pi_2),$
- $\bullet \ 1_{np}=(\mathsf{id}_n,\mathsf{id}_p).$

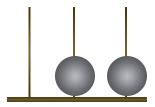
Sedaj lahko definiramo delovanje te grupe na množici vozlišč (stanj) nekega londonskega grafa $V(L_h^n)$:

$$(\chi,\pi).s = \mathsf{X}\left(\Sigma_{\pi^{-1}(1)}|\dots|\Sigma_{\pi^{-1}(p)}\right), s \in V(L_h^n)$$

pri čemer je X preslikava, ki ustrezno permutira barve krogel glede na χ .

Slika: Na sliki sta prikazani edini dve neekvivalentni stanji problema O_3^2 .

Primeri uporabe

- Problem londonskega stolpa je bil razvit z namenom merjenja sposobnosti načrtovanja in reševanja problemov pri bolnikih s poškodbami čelnega režnja možganov.
- Slabo reševanje londonskega stolpa se interpretira kot nezmožnost učinkovitega načrtovanja.
- Uporabljen je bil za ocenjevanje napredka bolezni pri bolnikih z Alzheimerjevo in Parkinsonovo boleznijo.
- Uporabljen je bil tudi za opazovanje vedenja majhnih otrok pri reševanju problemov.

